

Tailleur van fantasie-stof,
ontwerp Jean Patou.

een zóo overvloedige verscheidenheid gekend heeft.

In den loop der laatste jaren had de lingerieverwerking, welke een zoo aantrekkelijk gebruik in 't vrouwelijk toilet veroorlooft, als arbeidsterrein slechts 'n zeer klein onderdeel, namelijk de kragen en mouwen. Daarbij voegden zich langzamerhand eenige bastaardmodellen, die, noch blouse noch sweater zijnde, een overgang aangaven tusschen eene mode, waarvan men genoeg begon te krijgen en eene, waarvan de richtlijn duidelijker uitgesproken was. De nieuwe opkomst van de tailleur opende voor deze lingerie een arbeidsveld van onbegrensde mogelijkheden.

Men begrijpt dat 'n blouse, die bij een bepaald model tailleur gedragen moet worden, noodzakelijkerwijze zelf een model moet vormen. Wanneer 'n blouse de benaming van „model” verdienen wil, dan is

de techniek van de lingerie-bewerking van evenveel belang als de techniek van den kleermaker: de techniek van den kleermaker voor de kleuren en de snit, de techniek der lingerie voor den minutieuzen detailarbeid, welke aan het model zijn bevalligheid moet verleen.

In de creaties welke dit seizoen het meest de aandacht trokken vormt de blouse één geheel met de tailleur, waarbij zij gedragen moet worden. Een andere blouse zou er niet voor in de plaats genomen kunnen worden, zonder dat het ensemble er een gedeelte van zijn elegantie door zou verliezen.

De blouses worden in den rok gedragen; na eenige aarzeling in het laatste seizoen is het deze mode, die de voorkeur ver-

kegen heeft. A-jours en plissé's worden in vele dessins gecombineerd — hetzij op den rug dan wel aan de voorzijde der blouse. De plissé's vertoonen in vele gevallen een even gecompliceerden arbeid als de wetenschappelijke à-jours.

De manteltjes, waarvan de lengte veel variatie vertoont, zijn al dan niet geknoopt, dikwijls gekruist, maar bijna steeds in een boog uitgesneden. De revers zijn eerder aan den smallen kant.

De tailleur wordt gecompleteerd door een bloem, welke met zorg gekozen moet worden: in peau, organdi of galuchat al naar de omstandigheden.

De rokken die voor den sweater kort blijven, zijn wat langer voor de tailleur. In 't algemeen zijn zij plat van achteren, daarentegen in vorm van voren en aan de zijanten. Wanneer zij geplisseerd zijn, openen de breede plooiën bij het loopen zich in het midden.

Somtijds ziet men den rok van grijze of zwarte fantasiestof onder een zwarten mantel, of ook wel een rok in Schotsche taffetas, wit, grijs en zwart, onder een zwarten of donkergekleurden mantel.

Blouse van crêpe georgette,
ontwerp Jean Patou.

met een grooten stijven strik, eenigszins overeenkomstig aan dien van een moderne japon. Dit model toont zeer juist de richting van de evolutie, welke de tailleurs moeten ondergaan, hetgeen overigens eveneens bewezen wordt door het succes, dat mantelpakken in zijden weefsels als alpaca, faille en moiré mogen oogsten.

Werkelijk, het is m.i. geenszins noodig in buitensporigheden te vervallen om onderscheid te maken tusschen een tailleur en een morgen- of sportcostuum. Dit onderscheid kan verkregen worden zonder zijn toevlucht tot uiterste maatregelen te nemen, het is eenvoudig een kwestie van goeden smaak en coupe. Mits goed in de proporties gesneden en wanneer men rekening houdt met de omgeving — „de atmosfeer” — waarin zij gedragen worden, hebben bepaalde robe-tailleurs minstens evenveel stijl als een avondjapon, en dames met naam en elegantie, die zich op de rennen in gekleede tailleurs vertoonden, verwekten daar de algemeene bewondering, waaraan tegelijkertijd een zekere verrassing niet vreemd was. Het streven, dat zich sinds eenige seizoenen op duidelijke wijze heeft doen gevoelen om aan ieder toilet zijn eigen bestemming te geven, kan bovendien in ons tijdperk aan de gekleede ensembles slechts ten goede komen.

De groote gunst, waarin de tailleur zich mag verheugen, heeft door den weeromstuit een nieuwe vogue van blouses tengevolge gehad, waarvan men misschien nooit